

ховица двама отъ главнитѣ дейци — Ив. Пановъ и Георги Измирлиевъ, оковало ги въ вериги и ги изпратило въ Търново. Другитѣ съзакятници се спотаили.

Обаче въ западния край на окръга, въ селата Бѣла-черква, Михалци, Мусина и др., гдето главенъ организаторъ на възстанието билъ дългогодишниятъ учител и поетъ Киро Петровъ, когото всички наричали бачо (батьо) Киро — въ тѣзи села съзакятницитѣ грабнали оружие и на 28 априлъ — въ сѣщия день, въ който турцитѣ заловили апостолитѣ въ Г. Орѣховица — се събрали въ с. Михалци, на брой 190 души, и решили да потеглятъ за Балкана.

За войвода билъ избранъ попъ Харитонъ, родомъ отъ Габрово и калугеръ въ Преобръженския манастиръ. Той билъ буенъ и безстрашенъ човѣкъ, съ рошава глава и съвсемъ не приличалъ на духовно лице — а билъ сѣщински хайдутинъ. Много скиталъ по чужди земи, сражавалъ се съ турци и черкези и бранилъ народа съ своята неустрашимостъ. За неговъ помощникъ останалъ Петъръ Н. Пармаковъ, родомъ отъ Котленско, свършилъ руско военно училище.

По плана, четата на попъ Харитона трѣбвало да иде на Шипченския проходъ и да го заеме, като събере възстаницитѣ отъ Дръново, Тръвна, Габрово и отъ всички околни села.

Току що потеглила и стигнала до Дръновския манастиръ, гдето е билъ склада на бунтовницитѣ, тя била посрещната и заобиколена отвсѣкжде отъ турцитѣ. Попъ Харитонъ решилъ да се защитава, докато намѣри мѣсто да си пробие пѣтъ за планината.

Боеветѣ почнали на 24 априлъ и продължавали 9 дни. Възстанницитѣ очаквали помощъ отъ Дръново и Габрово, но такава не дошла. Д. Чолаковъ

Редактори: Ст. Чилингировъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.

Годишенъ абонаментъ 40 лева.

АДРЕСЪ: редакция „Детски Свѣтъ.“ — София, Подуене, ул. „Буная“ № 16.